

מקורות לשיעור על חטא נדב ואביהו - יעקב מודן

פסיקתא דרב כהנא פיסקא קו - אחרי מות ד"א מקירה אחד לצדיק, זה אהרן דכתבי ביה בשלום ובמיشور הילך אני וגו'. ולרשע, זו עדת קורת דכתבי בהון סורו נא מעל אהלי האנשיים הרשעים האלה, אילו נכנסו להקריב במתולוקת ויצאו שרוופים ואילו נכנסו להקריב שלא במתולוקת ויצאו שרוופים, דכת' אחריו מות שני בני אהרן וגו'.

מדרש תנומא פרשת שמיני סימן ב- ג'

שכבר א"ל הקב"ה וניעדתי שמה לבני ישראל ונقدس בכבודו, מתקדש אני שם בכבודו, והיה משה משמש בשבעת ימי המילואים, ומתיירא לומר שמא מدة הדין פוגעת בו, שנאמר ונقدس בכבודו, ולא עשה אלא אמר לאחנן שמרו אבירות שבעת ימים, שכ' אמר לי הקב"ה כי כן צויתיך, כיון ששמרנו שבעת ימי האבל ובא יום השמיני נכנסו נדב ואביהו להקריב, פגעה בהם מدة הדין ונשרפה, שנאמר והצא אש מלפני ה' ותאכל אורתם וימתו לפני ה', בא משה ואמר לאחנן דבר ה' לא אמר בקרובי אקדש, והיכן דיבר בדבר סני, וניעדתי שמה לבני ישראל ונقدس בכבודו.

אבל אמר במא מה שמה, נתברך בעולם, ונתגדל וחרג כמה מלכים, והקנה להקב"ה שמיים וארץ, וננתן לו הקב"ה בן למאה שנה, ומיל אותו, וגידלו, ולסוף נאמר לו קה נא את בך את ייחיך וגוי' והעלתו שם לעולה, ועשה מהלך שלשה ימים, שנאמר ביום השלישי וגוי', חז' מהר המוריה וקבע את שרה, לא מצא מקום לקבורה עד שקנה בארץ מאות שקל כסף, ואחר כך קפיצה עליו זקנה, ומה אם אברהם היה שאר בני אדם על אחת כמה וכמה...

עשה באחד מגודלי בבל, שהיה מישיא את בנו, ועשה סעודיה גדולת לחכמים, אמר לבנו עלה והבא לנו תביה יין פלונית מן העיליה, עללה לעיליה הכשו נחש בין החבויות ומתח, המתין אליו עם המסובין ושהה ולא בא, אמר ابوו אעלה ואראה מה עשה בני, עלה ابوו מצאו מושלך בין התבויות מת, מה עשה אותו חסיד, המתין בעצמו עד שאכלו האורחין ושטו כל צרכו, כיון שהגמרו אמר לררך ברכת חתנים באותו עליו, ברכו עליו ברכת אבילים, להניטו לזרפה באתם, הכניסוו לקבורה, עלה ר' זכאי דכבול, ואמר לשוחק אמרתני מהויל.

רש"י דברים ט', כ'

ובאהרן התאנך ה' - לפי ששמעו לכם: להשミニו - זה קלוי בניהם. וכן הוא אומר ואשميد פריו ממועל: ואתפלל גם بعد אהרן - והועילה תפלי תכפר מחהציה, ומתו שננים ונשארו השגבים:

שמות רבה פרשת שמוט פרשה ג'
ור' הוושעיה אמר: יפה עשה משה שהסתיר פניו. אמר לו הקב"ה: אני באתי להראות לך פנים ותתקות לי בבוד והסתתר פביך - חידך שאתה עתיד לעשות אצלי בהר מ' יומם ומ' לילה, לא לאכילה ולא לשות, ואתה עתיד להיות מינו השכינה, שנאמר: כי קrho עור פבי משה, אבל בדב ואביהו פרעו בראשיהם וזנו ונתנו עיניהם בזוי השכינה, שנאמר: ואל אצלי בני ישראל לא שלח ידו וייחזו את הא-לוהים ויאכלו וישתו, והם לא קבלו על מה שעשו?

עירובין דף סג עמוד א'

זה עלי פשי שאש יורדת מן השמיים - מצוחה להביא מן ההדיות, אמרו:

ספרא שמיני פרשה א'

דבר אמר כיון שראו בני אהרן שקרבו כל הקרבות ונעשה כל המעשים ולא ירדה שכינה לישראל אמר לו נדב לאביהו וכי יש לך אדם שמבשל הבשיל הבלא אש, מיד נשלו אש זורה ונכנסו לבית קדשי הקודש שנאמר ויקחו שני בני אהרן בדב ואביהו איש מהתחו ויתנו בהם אש אמר להם הקדוש ברוך הוא אני אבד אתכם יותר ממה שכבדתם אותו אתם הכנסת' לפבי אש טמאה אני אשروع אתכם באש טהורה.

סנהדרין דף ב' עמוד א'

וכבר היו משה ואהרן מhalbין בדרכם ונבד ואביהו מהליך אחריהם וככל ישראל אחריהם, אמר לו נדב לאביהו: אימתי ימותו שני זקנים הללו ויאני אתה בנהיג את הדור? אמר להן הקדוש ברוך הוא: הבראה מי קובר את מי.

במדבר רביה נשא פרשה יג סימן ב'

אכלו רעים זה משה ואהרן שטו ושברו דודים זה נדב ואביהו שנשחטו בצדון,

מדרש תנומא אחררי מות סימן ז'

בארכעה מקומות מזכיר מיתתן של בני אהרן ומזכיר סורחן, וכל כך למה, להודיעך שלא היה בידם אלא אותו עזון בלבד. אמר ר' אלעזר המודעי צא וראה כמה הוא קשה מיתתן של בני אהרן לפני הקב"ה, שבכל מקום שהוא מזכיר מיתתן מזכיר סורחן, וכל כך למה, שלא ליתן פתחו פה לבאי העולם לומר מעשים מוקלקליין היה להם בסתר שעיל ידיך מות.

בר קפרא בשם ר' ירמיה בר אלעזר אמר בשבייל ארבעה דברים מות בני אהרן, על ההקרבה, ועל ההקרבה, ועל אש זורה, ועל שלא נטלו עצה זה מorth, על הקרבה שנכנסו לפני ולפניהם, ועל ההקרבה שהקריבו קרבן מה שלא נצטו, ועל אש זורה שהביאו אש מבית כיריים, ועל שלא נטלו עצה זה מorth.

ר' מנידשא בר' יהושע דסבון בשם ר' לוי בשבייל ארבעה דברים מות בני אהרן, ובכולם כתיב מיתה, על שנכנסו שתויה יין, ואומר יין רשכרי אל תשת וגו' ולא תמותו, ועל שנכנסו בלא רחיצת ידים ורגלים, ואומר בבואהם אל אוהל מועד ירחצו מים ולא ימתו, ועל שנכנסו

מו"זסרי בגדים, ומה היו חסירין, אמר ר' לוי מעיל היו חסירין, וכתיב בו מיתה, שנאמר והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו וגוו' ולא ימות. ועל ידי שלא היו להם בנים, וכתיב בו מיתה, שנאמר וימת נדב ואביהו וגוו' ובנים לא היו להם. אבל הנה אומר על ידי שלא היו להם נשים, וכתיב וככפר בעדו ובعد ביתו. אמר ר' לוי שהחיצים היו הרבה, והיו אומרים איזו אשה הוגבת לנו, הרבה נשים היו יושבות עגנות וממתינות להם, והיו אומרים אחוי אבינו מלך, אבינו כהן גדול, אחוי אמרנו גביה, אבוחט סגgi כהונת, איזו אשה הוגבת לנו. ר' מנהמא בשם ר' יהושע בר חנינא אמר עליהם הוא אומר בחריו אכלת אש ובתולותיו לא הוללו (תהלים עח סג), למה בחריו אכלת אש, על בתולו שלא הוללו.

כלים פרק א משנה ט

אמר רבי יוסי בהמשה דברים בין האלים ולמזהה שווה להיכל שאין בעלי מומין ופרווע ראנש ושותוי יין ושלא רחוץ ידים ורגלים נבנדים לשם ופדרשין מבין האלים ולמזהה בשעת הקטרה: